

er af den opfattelse, at enhver støtte, Sydafrikas regering modtager fra nogen magt eller finansgruppe, opmuntrer den til at fastholde sin indstilling,

tager De Forenede Nationers særlige forpligtelser med hensyn til nævnte territorier i betragtning,

1. bekræfter på ny højtideligt Sydvestafrikas folks umistelige ret til national uafhængighed og suverænitet,

2. fordømmer endnu engang den sydafrikanske regerings fortsatte vægring ved at samarbejde med De Forenede Nationer med henblik på at bringe principperne i De Forenede Nationers pagt i anvendelse og at gennemføre generalforsamlingens resolutioner,

3. anbefaler, at generalforsamlingen giver udtryk for den opfattelse, at ethvert forsøg fra sydafrikansk side på at indlemme Sydvestafrika udgør en angrebshandling,

4. anbefaler, at generalforsamlingen tager alle nødvendige skridt for tilvejebringelse af en effektiv FN-tilstedeværelse i Sydvestafrika med henblik på at nå de i resolutionen 1702 (XVI), herunder specielt operative paragraf 2, pkt. b. til h., opstillede mål,

5. beslutter at henlede sikkerhedsrådets opmærksomhed på den kritiske situation i Sydvestafrika, en situation hvis fortsættelse udgør en alvorlig trussel mod den internationale fred og sikkerhed,

6. foreslår endvidere generalforsamlingen og sikkerhedsrådet at opfordre alle medlemsstater til at yde støtte til gennemførelsen af de i nærværende og tidligere resolutioner foreslåede forholdsregler,

7. anmoder generalsekretæren om at fortsætte sine bestræbelser med henblik på at nå de ham ved resolution 1805 (XVII), specielt operative paragraf 6, tillagte opgaver.

Forslaget kom til afstemning den 10. maj 1963. Afstemningen fandt for de vigtigste delafstemningers vedkommende, nemlig om præambulære paragraf 9 og operative paragraf 3, sted ved navneopråb. Præambulære paragraf 9 blev vedtaget med 17 stemmer for, ingen imod, medens 7 — Australien, Danmark, Italien, Storbritannien, USA, Uruguay og Venezuela — afholdt sig fra

at stemme. Operative paragraf 3 stemte 5 — Australien, Danmark, Italien, Storbritannien og USA — imod, medens Uruguay og Venezuela afstod. Med undtagelse af operative paragraf 5 og 6, som man afstod på sammen med Australien, Storbritannien og USA, stemte Danmark for de øvrige paragraffer. Resolutionen blev som helhed vedtaget med alle stemmer undtagen Storbritannien, som afstod.

Bestemmende for delegationens holdning til de delparagraffer den ikke mente at kunne støtte var, at præambulære paragraf 9 var affattet i et så løst og upræcist sprog, at der ingen klarhed bestod med hensyn til dens rækkevidde, at operative paragraf 3 foregreb et igennem mange år debatteret spørgsmål om, hvad der forstås ved en „angrebshandling“ — et spørgsmål som i øvrigt henhører under sikkerhedsrådet, og at operative paragraf 5 ledte tanken hen på en henførelse af sagen under pagtens kap. VII (i en situation, hvor sagen verserer for Den internationale Domstol, måtte dette forekomme urigtigt), og at operative paragraf 6 forekom uklar. Efter at have tilkendegivet sin principielle holdning til disse enkeltparagraffer stemte delegationen for resolutionen som helhed. Da delegationen af de anførte grunde ikke havde kunne støtte alle resolutionens dele, fandt den det samtidig ønskeligt i en stemmeforklaring at fremhæve sin principielle enighed med forslagsstillernes hensigter, samt sin kraftige afstandtagen fra den af Sydafrika førte politik.

5. Dansk henvendelse til den sydafrikanske regering i Sydvestafrika-spørgsmålet.

I foråret 1963 blev der fra forskellig vestlig side rettet henvendelse til den danske regering om gennem en demarche over for den sydafrikanske regering at gøre denne bekendt med den alvor, hvormed man fra dansk side betragter Sydvestafrikaspørgsmålet.

Spørgsmålet blev forelagt FN-missionen i New York, som udtalte, at selv om en dansk henvendelse som også anført af udenrigsministeriet næppe kunne forventes at ville medføre en positiv reaktion, måtte det dog bl. a. på baggrund af vort medlemskab af det permanente Sydvestafrika-